

Сумський державний
університет –
провідний вищий
навчальний заклад
України

Єдина Країна
Єдина Страна

СумДУ включений до каталогу дослідницьких університетів світу, який щорічно публікує авторитетний Шанхайський рейтинг. Університет оцінено за 35 показниками, що характеризують усі аспекти діяльності сучасного дослідницького вишу. Каталог Global Research University Profiles включає близько 1200 кращих дослідницьких університетів світу та є своєрідним списком кандидатів, які щорічно оцінюються одним із найавторитетніших рейтингів Academic Ranking of World Universities (ARWU), відомим як Шанхайський. Наразі серед українських вишів до цього каталогу входять КНУ імені Тараса Шевченка, ХНУ імені В.Н. Каразіна та СумДУ - всі з оцінкою 500+ їхньої позиції у загальному Шанхайському рейтингу. Наш університет із 2015 року також входить до авторитетного каталогу кращих університетів світу від рейтингу Times Higher Education (THE) та оцінений у топ-групі (5%) провідних університетів світу від рейтингу QS.

Березень 2017 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 3-4 (374-375)

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СТУДЕНТИ СумДУ В ТОПІ

Існують різні «ТОПі»: музики, книг, видатних людей, навіть небезпечних змій... Уже впродовж багатьох років у газеті «Панорама» також є свій «ТОПі» і навіть кілька: «топ-50», «економічна десятка», «золота десятка», «спортивна десятка» та «зелена десятка». Саме в останній у 2016 році три ніші зайняли студенти нашого університету.

Тарас Денисенко, Дар'я Суховаць, Ігор Феденченко потрапили до топу за екологічне досягнення. Проект трійки студентів TeSETy (EM-31) за результатами конкурсу від RehaU «Твій ідеальний Еко-будинок» був відібраний для участі в Київській виставці. За словами Даші, у них з'явилася ідея створити будинок на основі кулястої форми (вона краще за аеродинамічними критеріями, ніж звичайний паралелепіпед), намалювали 3d модель із застосуванням всіх можливих енергозберігаючих технологій і відправили заявку. Як результат – вона пройшла, а студенти увійшли до ТОП талановитої молоді Сум.

Ярослав Щепотін – студент факультету ЕліТ (ІТ-52/2) ще з дитинства зрозумів, що музика – невід'ємна частина його життя. Як вокаліст брав участь у конкурсах різного рівня, починаючи з міських і закінчуючи міжнародними. Серед його досягнень перше місце в конкурсі «Зоряна надія» у Сумах, Гран-прі у всеукраїнському конкурсі в м. Скадовськ та перше місце в столичному конкурсі «Барви осені». На сьогодні він учасник культурно-мистецького центру СумДУ, соліст вокальної студії, учасник студентського хору сучасної пісні та ансамблю факультету ЕліТ «ELITVOYCE», соліст та учасник чоловічого народного ансамблю «Ясени» Палацу культури «Хімік» та фронтмен і клавішник рок групи «ENDURANCE».

Дар'я Данилова (ПЛ-61) ще у 8 класі долучилася до молодіжного об'єднання старшокласників (МОСТ) при ПДЮ, яке реалізовувало різні ініціативи. Минулого року вирішили подати проєкт «#зДН_UA» (3 Днем народження, Україно) на обласне управління молоді та спорту. Захистили та реалізували. З 24 областей України та АР Криму обрали по одному поету та його віршу, відзняли операторами юа:суми, поширили в ютубі та соціальних мережах. У результаті учасники (старшокласники та студенти СумДУ) отримали навички комунікації, ораторського мистецтва, відеомонтажу, а українці – 25 відеороликів, які є у вільному доступі для власного використання.

Весна іде жіночою красою і в Індії, і в Африці, і в Сумах – с. 4-5

ПЕРЕХРЕЩЕННЯ ПАРАЛЕЛЬНИХ ЯК ЦІКАВА ПЕРСПЕКТИВА

Восени минулого року ректор університету А. В. Васильєв підписав наказ про організацію роботи Навчально-наукового центру Delcam-СумДУ «Комп'ютерні технології проектування й оброблення виробів» (далі Центр) та створення в його складі «Науково-виробничої медико-інженерної лабораторії». За роз'ясненнями стосовно мети створення Центру й Лабораторії, їх основних завдань та функцій редакція звернулася до завідувача кафедри ТМВІ, професора **В.О. Залози**, якого тим же наказом призначено директором означеного Центру.

— **Вільяме Олександровичу, яка передісторія появи такого наказу?**

— Ідея створення подібного Центру виникла досить давно, ще років із десять тому. Сприяло її появі паралельне існування у структурі СумДУ Медичного інституту й кафедри ТМВІ нашого факультету. Подумалося, а чому б таким паралельним не пересіктися? На міждисциплінарних, міжфахових перехрестях завжди виникає щось цікаве та корисне. Після роздумів, порад із колегами-інженерами та медиками намітилося два напрями для можливої спільної діяльності — стоматологія та ортопедія. Саме тут у нас є шанс проявити креативність і знайти вільну нішу для реалізації не лише цікавих, а й перспективних ідей.

— **А чому саме ці напрями?**

— Почну з ортопедії. Мало хто знає, скільки людей страждає від хвороб, пов'язаних із дефектами стопи (врожденними або набутими), а це тисячі й тисячі. Особливо шкода дітей, яким можна допомогти позбутися таких дефектів. За кордоном знайшли вихід, створивши спеціальні устілки, що лікують означені хвороби. Знаю декого з наших

колег, які придбали такі й значно покращили стан здоров'я. Тож і подумалося, чому б не спробувати виготовляти подібні в Україні? Знайшла схвальний відгук ідея і в ортопедів. З'їздили в Англію, де означені устілки виготовляють, здивувалися до технології та програмного забезпечення, які використовуює відома англійська фірма Delcam. В Україні також є ортопедичні центри (один з кращих, до речі, у Сумах на Білопольському шосе), які виготовляють різного роду протези, зокрема й спеціальні устілки, але технологія там застаріла. А в нас є можливість отримувати 3D-відбиток за допомогою інформаційних технологій. Потрібне програмне забезпечення на кафедрі є. Уклали угоду з фірмою, яка має верстат, що здатен виготовляти найскладніші форми з точністю до мікронів.

Ректор А. В. Васильєв повірив у перспективність нашого проекту, підписав Положення, що регулює роботу нашого центру, виділив приміщення, кошти на придбання обладнання для тривимірного сканування стопи з необхідною точністю для кожного конкретного випадку, після чого створюватиметься цифрова модель майбутньої устілки. Разом із медиками плануємо в перспективі створити мережу пунктів прийому хворих у районних центрах, де будуть приймати замовлення та передавати в наш центр необхідні параметри для виготовлення конкретних устілок. До речі, кафедра матеріалознавства дала

згоду брати участь у підбиранні та виготовленні для них необхідного матеріалу. У разі необхідності надалі будемо звертатися до колег із інших кафедр та факультетів. З часом перейдемо до виготовлення інших ортопедичних пристроїв та протезів. Але це поки що лише перспектива.

Ілля Родін та Ігор Осадчий після перемоги на чемпіонаті України-2106 з екіпажем юніорів (майбутніми абітурієнтами СумДУ)

Тепер щодо стоматології. Відомо, що від хвороб такого характеру ніхто не застрахований. Можемо виготовляти для лікарів, наприклад, штифти, або інші деталі. На кафедрі й у центрі для цього є всі можливості. То чому ж їх не використовувати? У перспективі виготовлення протезів фрагментів щелепно-лицевої зони...

— **Тобто верстат Центру простояти не буде?**

— Аж ніяк. Більше того, на ньому, як і на інших верстатах нашої кафедри, вже сьогодні виготовляються деталі не з металу, а з полімерів, які стають усе

популярнішими. Уже навіть одна дисертація на цю тему в нас захищена. Саме з полімерів, наприклад, студенти виготовляють деталі для авіамоделей, які раніше виготовлялися із фанери. Вдало підібрані матеріали та форми дозволяють нашим авіамоделістам (існують і такі у нас на кафедрі) брати участь у найпрестижніших змаганнях світового рівня в Англії, Германії, Австралії, займати місця в першій десятці, що, погодьтеся, престижно і для СумДУ, і для України взагалі. Моделювання літальних апаратів — річ узагалі перспективна у зв'язку з тим, що вони мають не лише спортивне значення та призначення. Не випадково у столичному КПІ створили Центр по моделюванню дронів. Ми поки що набуємо досвіду, щоб запропонувати згодом свої винаходи тим, кого вони можуть зацікавити. Головне, що студенти вчаться на цих моделях створенню найскладніших прес-форм, різного роду штампів, адже це, власне, є основою наших

інженерних спеціальностей. Крім того, наш Центр здійснює комплексну підтримку розвитку, використання та поширення нових інформаційних технологій Британської компанії Delcam Ltd, що сприятиме, безумовно, розширенню фахового кругозору наших студентів. А якщо реалізуємо згадані вище плани по створенню мережі біоінженерної допомоги хворим у сфері стоматології та ортопедії, то, сподіваюся, на факультеті до традиційних інженерних додадуться нові спеціальності медичного спрямування.

■ КІБЕРБЕЗПЕКА

ЧОМУ БЛОГЕР МИЛШИЙ?

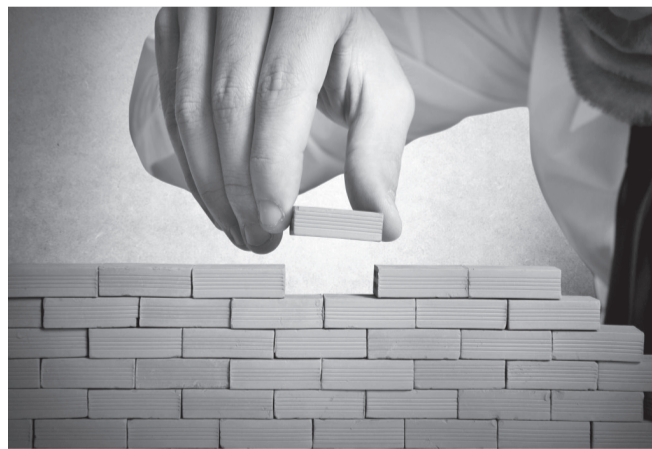
У вас є улюблений журналіст? Найточніший, найбільш активний, найбезсторонніший, найзбалансованіший? Такий, щоб регулярно вам факт — свіжий, гарячий, хрусткий, не запакований у суб'єктивізм — із печі на стіл р-р-раз!

Мало в кого є. «Сухий» факт потрібен, щоб робити висновки самостійно. Це напівфабрикат, на приготування якого треба витратити сили й час. Але проблема в тому, що витратити сили рядовий читач не хоче й часу в нього на таке немає. І не змушиш: нині досхожую альтернативних джерел інформації. Піде туди, де приготують, розтлумачать і красиво подадуть. До блогерів.

Ще кілька років тому блогерів сприймали підозріло: сумнівний хтось розповідає сумнівне щось невідомо кому і навіть. Тепер мати улюбленого блогера — справа звична.

Чому так сталося? Інформаційні технології змінили наші умови життя, звички й пріоритети. На думку дослідника Томаса Руджієро, це сталося тому, що медіа також змінилися, набувши нових ознак. Їх три. Перша — інтерактивність: читач може включитися в діалог, взаємодіяти з медіа. Друга — асинхронність: читач звертається до ЗМІ, коли має час і бажання. Раніше медіа диктували йому розпорядок дня: він відкладав справи, щоб встигнути до телевізора чи приймача на улюблену програму. Якщо пропускав її, то мав чекати ранковий повтор, а тепер він може досхожую переглядати будь-що в зручний час. Третя ознака — демасифікація. Масова комунікація

набуває індивідуального спрямування. Багате меню дозволяє обирати інформацію, орієнтуючись на свої персональні інтереси й потреби. Порівняйте свою стрічку но-

вин у соцмережі зі стрічками батьків чи друзів. Різні начиння — різні реальності. І це начиння говорить не стільки про зовнішній, скільки про внутрішній світ користувача.

Отже, контроль значною мірою перейшов до юзера: сам вирішуй, обирай, вивчай, розважайся, користуйся — роби що хочеш. Нові медіа шанують індивідуальність, передаючи віжки й відповідальність у руки споживача. Але споживач не хоче відповідальності. Замість того,

щоб шукати факти й робити самостійні висновки, він шукає, на кого б покластися, кого призначити собі гідом по світу новин.

А що журналістика? Ні, вона не стоїть у снобістському білому пальто, сумно махаючи хустиною вслід зрадливій аудиторії. Журналістика адаптується до наших запитів, тому що феномен блогерства може її витіснити. Науковці говорять про «нову», «суб'єктивну» журналістику, або «журналістику думок».

Чому споживача так приваблює суб'єктивізм? Тому що людина мислить стереотипами. Науковець Уолтер Ліппманн ще в 20-х роках ХХ століття ввів термін «стереотип» у знайомому нам переносному значенні (хоч від початку «стереотип» — це металева пластина, яка використовувалася раніше для друку багатотиражних видань). Стереотипи — наші спрощені схематизовані уявлення про світ. Наприклад, «блондинки нерозумні», «щеплення — зло», «політика — бруд», «засмага — красиво», «чоловіки не плачуть», «жінку треба носити на руках» тощо. Ліппманн стверджував, що в кожного своя ієрархія стереотипів. Така собі цегляна стіна між людиною та об'єктивною реальністю. Якщо виймеш цеглину зсередини, захитається вся конструкція. Тому підсвідомо й оберігаємо свої звички, щоб не довелося відбудувувати «стіну».

Улюблені блогери — люди, чия ієрархія стереотипів найчастіше подібна до нашої. Здається, вони озвучують наші думки, «знімають із язика». У непередбачуваному, стрімкозмінному світі з ними затишно, бо «стіна» в безпеці. Ілюзорній, звичайно.

Юлія КОЗИР,
кандидат наук із соціальних комунікацій

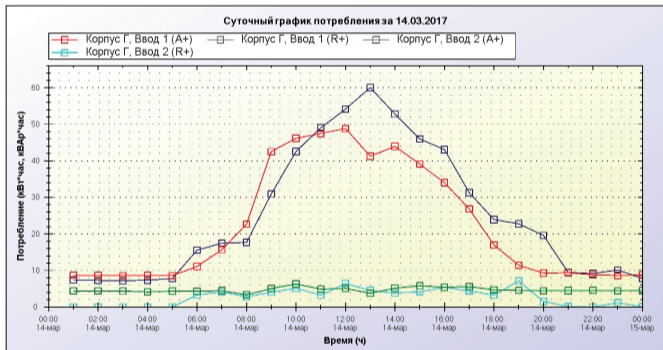
■ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

ТАРИФИ СТИМУЛЮЮТЬ ЕКОНОМІЮ

Незважаючи на високі вітчизняні та міжнародні рейтинги й захмарну популярність серед молоді, СумДУ не знаходиться десь над соціумом з його проблемами різного характеру, зокрема й зростаючими постійно тарифами на воду, газ, електрику та опалення (або теплоенергію). З метою спостереження за ситуацією та регулювання процесів у цій сфері ще в 2013 р. була прийнята комплексна цільова програма «Енергоефективний СумДУ» та створена спеціалізована група з проведення енергообстежень (1999 р.), яку тепер очолює **Костянтин Хацко**. До нього редакція і звернулася з проханням прокоментувати теперішній стан енергоефективності та енергозбереження в університеті.

– В узагальнюючому звіті «Підсумки роботи за 2016 р. та основні завдання на 2017 р.» ректор А. В. Васильєв зазначив, що за минулий рік істотно зросли комунальні видатки. Зокрема по комплексу СумДУ на 19,4% – з 28,0 до 33,4 млн грн, а по базовому ВНЗ на 16% – з 22,9 до 26,65 млн грн. Їх питома вага в загальному обсязі фінансування складає біля 10%, а це більш ніж значні кошти. При цьому ректор зауважив, що комунальні витрати були б значно більшими, якби не ефективно проведені технічні та санітарні заходи: заміна вікон, утеплення стін та покрівель тощо.

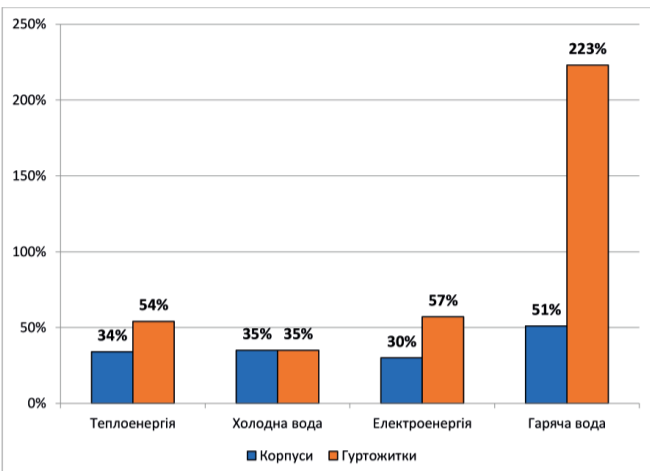
Для порівняння скажу, що новий корпус брав утричі менше тепла на 1 м³, ніж корпуси «Г» чи «Ц» до початку проведення там певних санітарних заходів, після яких вони повинні принаймні зрівнятися за споживанням теплоенергії з корпусом «Н» як найбільш енергоефективним на сьогодні. Ще один приклад. Після того, як замінили вікна на металопластикові, утеплили стіни й дах будівлі спорткомплексу (з народною назвою «стекляшка»), споживання тепла там зменшилося наполовину. Тож цілком зрозуміло, чому університет витрачає великі кошти на згадані заходи – змен-

Графік енергоспоживання

шуючи споживання тепла, він зменшує й суми комунальних платежів, тобто економить. Очевидно, що без вкладання коштів у енергозбереження не буде економії в галузі енергоспоживання.

Минулого року, що також наводить ректор у своєму звіті, за новими технологіями загалом відремонтовано покрівель 5300 м², замінено на теплозберігаючі 500 вікон (зокрема й у гуртожитках №3, 4, 5), утеплено майже 3000 м² фасадів корпусів та гуртожитків тощо. Цьогоріч планується утеплення басейну №1, стін ЕТ-корпусу, гуртожитків № 2 і 3, завершення заміни вікон у Ц-корпусі тощо.

Зрозуміло, що без лічильників та контролю неможливо взагалі вести господарську діяльність. Система моніторингу, впроваджена в СумДУ, дозволяє контролювати й регулювати не лише витрати тепла, а й електрики та води. До речі, зараз така система впроваджується й у бюджетних організаціях обласного центру (лікарнях, школах, музеях тощо) із метою регулювання енергоспоживання та його постійного контролю в режимі on-line відповідальними працівниками Сумської міської ради (нашими випускниками спеціальності «Енергетичний менеджмент» кафедри ПГМ, факультету ТеСЕТ).

Тепер щодо ситуації з електроенергією. Найвищий пік її споживання, як засвідчують моніторингові спостереження, припадає в корпусах на проміжок із 12.00 до 13.00, тобто під час обідньої перерви (електрочайники, мікрохвильові пічки й т.п.). А, скажімо, в гуртожитках – на період з вересня по жовтень, коли ще не почався опалювальний сезон і калорифери, різного роду обігрівачі майже не вмикаються. Обсяги споживання, зрозуміла річ, значно перевищуються, проте з квітня по вересень споживання електрики є нижчим за нормоване. До речі, тарифи тут не просто зросли, а

зросли значно. Якщо в січні минулого року електроенергія по гуртожитках коштувала 0,46 грн за кВт*г, то в січні цього року – 0,71 грн, а з 1 березня – вже 0,99 грн. По корпусах відповідно в січні – 1,91 грн за кВт*г, а в грудні – 2,36 грн.

Що робиться для того, щоб економити? Наприклад, майже два роки вже ведеться заміна люмінесцентних ламп на світлодіодні, які дорожчі, але значно економніші. 4-ламповий світильник після заміни старих ламп новими витрачає втричі менше енергії. Поки що вдалося замінити близько 5–7%. В УАБС після об'єднання також триває заміна ламп на світлодіодні. Процес ускладнюється тим, що недостатньо викрутити одну лампочку та вкрутити іншу, потрібно ще й реконструювати світильник. Чим, власне, наші електрики й займаються. Процес заміни, як бачимо, затяжний, але дуже перспективний.

Тепер – про тепло. Тарифи й тут зросли істотно. Якщо в січні минулого року в корпусах 1 Гкал коштував 1004 грн, то в грудні – 1416 грн, тобто зростання майже на 40%. А в гуртожитках відповідно – 758 та 1167 грн за 1 Гкал. Яким чином відбувається його економія, вже говорив. Крім того, що триває заміна вікон, утеплення фасадів та покрівель, розраховано особливий режим подачі теплоенергії в навчальні корпуси. Увечері температура знижується до мінімально допустимої, а з 2–3 ночі починається підвищення температури із тим, щоб до початку робочого дня та занять в аудиторіях вона досягла норми.

Графік теплоспоживання

Відслідковується й витрата води як у корпусах, так і в гуртожитках, де навіть вночі за годину витрачається в середньому 1000 літрів. Про що це говорить? Що десь на кухні або в душовій нещільно закритий кран, пошкоджений у туалеті зливний бачок і т.п. Черговим не завжди вдається помітити подібні поломки, тож студентам варто звертати увагу й повідомляти тим же черговим. Це в інтересах кожного, адже тарифи на холодну воду зросли на 35% однаково для корпусів та гуртожитків. Тарифи на гарячу воду підскочили ще вище: на 51% для корпусів і аж на 223% для гуртожитків.

Іноді доводиться чути від студентів, що плата за гуртожиток занадто висока. Насправді ж у зв'язку з постійним підвищенням тарифів та неналежним ставленням до енергозбереження (не лише студентів і не лише в гуртожитках) СумДУ витрачає на господарче забезпечення функціонування гуртожитків значно більше коштів, ніж загальна сума від отриманої плати за проживання.

■ СТУДРЕКТОРАТ

«ПІТЧИНГ СТУДЕНТСЬКИХ ІДЕЙ» У СумДУ

Студентське самоврядування за чинним законом України «Про вищу освіту», щорічно отримує 0,5% від власних матеріальних надходжень університету. «У нас виникла ідея розподіляти ці кошти на конкурсній основі, щоб усі студенти мали можливість подати свою ідею стосовно покращення чи змін у будь-якій сфері університетського життя та отримати фінансову можливість її реалізувати», – повідомила студентський ректор **Дар'я Колесніченко**.

кої молоді СумДУ, «ЕлІТна масовка», «Speaker fest», «Міжкультурний діалог», «Масляна в СумДУ» тощо.

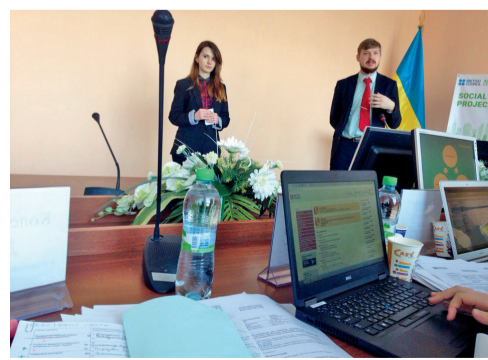

Утілити власний проект «Шкільне та студентське самоврядування: разом чи окремо?» отримала можливість і Дар'я Литвинова (ІФСК). «Метою розробки, – зазначила студентка, – є подолання бар'єру «студент – школяр», активізація співпраці СумДУ зі шкільними активами для проведення спільних заходів».

Поділилася планами щодо реалізації оригінального задуму й Анна Ковнер (ЕлІТ). «Я пропоную створення релакс-зони для більш комфортних умов відпочинку студентів на перервах та в позанавчаль-

ний час». За ініціативи дівчини на переході між Центральним та ЕТ-корпусом встановлять сонячні батареї з виводом до лавочок, де будуть розетки з USB-портами. «Ідея не нова, – зізнається Анна, – але «фішка» в тому, що проект розроблять студенти під керівництвом викладачів кафедри комп'ютеризованих систем управління».

Крім того, студентський ректор розповіла про укладення угоди з Британською радою в Україні щодо проведення спільного конкурсу з бюджетом 300 тис. грн для реалізації проектів соціального напрямку. Уже зараз Рада підтримала такі студентські ідеї, як «Energy clock», «Медич-

ний волонтер», «Вечір джазу в СумДУ», «Судові дебати», «ІТ-школа СумДУ «ІТ4Teens», «Студентське радіо», «Упровадження практичного 3D-принтингу в навчальний процес», «Проведення майстер-класу з акушерства та гінекології», «EnergyBarrel», «Міжнародний пленер-практикум», «Правове виховання учнів старших класів», «Створення лабораторної бази на основі контролерів Arduino», «Розвиток студентської театральної студії «Кураж». Постараємось інформувати читачів про їх реалізацію.

Каріна ХАЧАТАР'ЯН, ЖТ-61

ІНДІЯ – ЗДАЛЕКУ ТА ЗБЛИЗЬКА

У 90-х роках минулого століття досить швидко розголосу набула книга Юрія Канигіна «Шлях арій: Україна в духовній історії людства», у якій зокрема наводився цікавий факт, зафіксований тогочасними медіа. Коли перший індійський космонавт Ракеш Шарма у складі міжнародного екіпажу станції «Салют-7» пролітав над Україною, то вигукнув: «Бачу свою історичну батьківщину!», – оскільки знав цікаву версію, що арії, предки сучасних українців, мігрували звідси під час переселення народів (приблизно в середині II тис. до н. е.) у Північну Індію, де асимілювалися з місцевим населенням й утворили індоарійські племена. Версія така серед істориків має і прихильників, і противників. Але чому б не припустити, що, можливо, не випадково в індійців така зацікавленість Україною, а в українців – Індією? До речі, в нашому університеті серед 1400 іноземних студентів із десятиків країн найбільше – 130 – із Індії! І ледь не всі вони прийшли до актовій зали ННІ бізнес-технологій «УАБС» СумДУ, яка стала місцем проведення фестивалю-конкурсу «Міс Індія Суми-2017».

За право стати королевою конкурсу шість індійських дівчат змагалися в чотирьох номінаціях. Із самого ранку на бекстейджі закипіла робота. Дехто з

Добре мати в тилу поважне журі

конкурсанток узагалі вперше скористався послугами візажиста. «Я не люблю надто яскравий макіяж. Незважаючи на смагляву шкіру, хотілося б вирівняти тон обличчя, стати більш елегантною», – радиться з майстром мейкапу учасниця Афрін. За експрес-салон краси дівчата не платять із власного гаманця: усе заздалегідь продумано організаторами. Серед них і заступник департаменту міжнародної освіти, доцент Юлія Кац. За її словами, усе має бути бездоганим, особливо зовнішній вигляд конкурсанток.

Розпочинається фестиваль знайомством із традиційною індійською кухнею. До речі, екзотичну їжу за національними рецептами Індії готували українські кухарі. За словами Ануші, учасниці конкурсу, найсмачнішими з-поміж солодощів індійців є сирні кульки в трояндовому сиропі під назвою «разгула». Повітря пронизують пікантні аромати. Країна контрастів запрошує до столу... Фестивальна програма продовжилася конкурсом дефіле, коли конкурсанти знайомляться з аудиторією, а вона – з ними. Потім дівчата демонструють власні таланти, здебільшого танцювальні. Говорять вони не лише англійською, звучать вітання та побажання українською й російською мовами. Між конкурсами виступають і наші творчі колективи – су-

часні танці демонструє гурт «Сузір'я», проходить показ мод від «Ukraine – the SSU.ua». Останній відбувається за участі конкурсанток. Індійські дівчата охоче дефілюють в українських вишиванках та з рушниками. Час пролетів швидко. Ще мить – і журі оголосить ім'я цьогорічної переможниці. До речі, очолює суддівський склад редактор «Резонансу» та член Національної спілки письменників України Василь Чубур. Почесний гість заходу перший проректор СумДУ Василь Карпуша зізнається: «У журі відбулася палка дискусія з приводу того, кому віддати титул першої «Віце-міс», а кого обрати переможницею. Проте мій особистий вибір співпав із думкою інших суддів. Танці дівчат були дуже атмосферними, наче взяті з фільму. Музика, жести, міміка... В усьому відчувалася душа Індії...».

А переможницею стала студентка Медичного інституту Ашвін. Церемонія нагородження. Бурхливі оплески. Яскраві феєрверки. Кожна з учасниць отримала сувенірну продукцію університету та солодкі подарунки. Додамо, що фестиваль-конкурс відбувся за підтримки адміністрації СумДУ та міжнародного культурного центру при департаменті міжнародної освіти університету.

ПЕРФОРМАНСИ ВІД АФРИКАНСЬКИХ ДРУЗІВ

Фестиваль-конкурс «Face of Africa Sumy – 2017» пройшов там же, де відбулися пошуки «Міс-Індія», тобто в актовій залі ННІ бізнес-технологій «УАБС» СумДУ. П'ять африканських студенток змагалися за звання переможниці. Серед конкурсанток – студентки Медичного інституту, факультету Еліт СумДУ та СНАУ. Кожна дівчина презентувала свою країну. Зібралися красуні з Танзанії, Замбії, Нігерії та Зімбабве. Вікових розмежувань не передбачалося: найстаршій учасниці конкурсу 23 роки, а наймолодшій – 16. Усі, як і годиться, добре володіють англійською, знаються на моді й мають хист до культурно-мистецької діяльності.

Для гостей дійство розпочалося з дегустації традиційної африканської страви, дещо схожої на слов'янський плов. Перченою їжею пригощали одягнені в народні костюми іноземні студенти. Один із організаторів

заходу Єрінс Абрахам зазначає: «Здебільшого любимо смажену їжу з додаванням великої кількості перцю. Ячню з овочами подаємо до столу вранці та вдень. Овочевий суп «егусі» та мамалігу «еба» їмо ввечері. Узагалі наша кухня надзвичайно різноманітна й духм'яна. Погладшати нашим міс не вдасться, оскільки ми не фанати фаст-фуду».

Вручити корону «Міс Африка» на свято завітала минулорічна переможниця конкурсу, а нині студентка другого курсу Медичного інституту СумДУ Орділія Черотіч, яка приїхала з Кенії: «Я не маю фавориток серед дівчат. Кожна із них заслуговує на почесне звання, але виграти має краща із кращих. Ось чому підтримати конкурсанток я прийшла не сама. Зі мною мої колишні суперниці в боротьбі за корону й ліпші подруги...».

Конкурсна програма почалася танцем-знайомством із учасницями. Потім – дефіле африканок в українських костюмах, повсякденному одязі та вечірніх сукнях, показ талантів та інтелектуальна пауза. Виступи красунь чергувалися з концертними номерами іноземних студентів:

фрістайл з виконанням репу, хіп-хоп із тверком, читання віршів, гра на музичних інструментах та дивовижні перформанси від африканських друзів. Однією із цікавинок, які вразили глядачів, стала ініціатива дівчат розрізати спільно з гостями торт у формі корони, який став символом єднання та любові між африканцями, українцями та індійцями, які також завітали на свято.

А корону та звання «Міс Африка Суми – 2017» отримала Обі Нкірука Діане, першокурсниця Медичного інституту СумДУ з Нігерії. Зі слів журі, дівчина просто вирвала перемогу, оскільки різниця між першим та другим місцем – усього один бал. Обі отримала грошовий сертифікат у 5 тисяч гривень, українську вишиванку та сувенірну продукцію з логотипами СумДУ.

Ексклюзивний подарунок у вигляді коштовної прикраси ручної роботи від голови журі Тетяни Майбороди

отримала конкурсантка з Танзанії. Презенти від організаторів вручили й іншим учасницям: кожна отримала кондитерську продукцію від СумДУ. Тож солодкого життя та успіху нашим африканським лялечкам!

Сторінку й матеріал «Перед сценою й за лаштунками» підготували Софія ПОСТОЛАТІЙ, (ЖТ-51)

■ ФЕСТИВАЛЬ-КОНКУРС

ПЕРЕД СЦЕНОЮ Й ЗА ЛАШТУНКАМИ

Коридорами університету, які зараз більше нагадують шкільні, бігають стривожені учні: хтось шукає свого напарника, хтось фотографується на «аватарку», а комусь уже не терпиться побувати на великій сцені, де невдовзі почнеться конкурс «Міс шкільна красуня – 2017», у якому беруть участь дев'ять дівчат із ЗОШ №21, №27 та №9, спеціалізованих шкіл №17 і №25, а також із Олександрівської гімназії та обласної гімназії, що на Веретенівці.

Підтримати учасниць завітала ціла гвардія школярів із плакатами, букетами квітів та заготовленими кричалками. Ледей протиснувшись через їх наговп, що юрмиться у холі ще з обіду, підходимо до актовий

Нагородження переможниці

зали і зустрічаємо представників компанії «Avon». «Невеличкі подарунки для учасниць – це професійний мейкап від наших стилістів та координаторів. Ми нафарбували половину дівчат і таким чином зекономили батьківські гроші конкурсанток. Звісно ж усі дівчата гарні, але переможе найсильніша», – переконує представник компанії «Avon» Світлана Горбач.

Крім майстрів візажу, спонсорами та діловими партнерами конкурсу цього року зголосилися бути інтернет-магазин комп'ютерної та побутової техніки «Компсервіс», компанія «Fish King» та мережа кінотеатрів «Планета Кино». Ще кілька хвилин реклами, «дегустація» нових парфумів і опиняємося в самому епіцентрі події.

«За право увійти до числа кращих з кращих, дівчата не жаліли сил і часу, жертвували спілкуванням із друзями і навіть листуванням у соціальних мережах. Дуже багато працювали над собою, проводили численні години на репетиціях, кожна з них достойна отримати титул «Міс шкільна красуня-2017», – говорить голова журі Ольга Бондаренко.

Рухаємося далі. І – о диво! Нам таки вдається потрапити за лаштунки. Виявляється, тут не менш гаряче, аніж на сцені. Відчувається шалена напруга. Останній ковток повітря перед виходом до глядачів і – перший пішов, точніше пішла! Конкурсна програма розпочинається з українського дефіле та знайомства з конкурсантками. Шкільних лялечок вітають бурхливими оплесками, наче зірок Голівуду. Звісно, не обій-

шлося без вчителів та батьків школярів. Спокійно не сидить ніхто.

Запальний вихід-перформанс «Ділова леді», пікантні запитання до юних красунь, справжній карнавал бального танцю та традиційний показ талантів – усе в рамках однієї з найгучніших подій року в Сумах. На завершення конкурсантки разом із усіма присутніми потрапляють на справжній Віденський бал.

...Нарешті хвилююча мить: журі винесло на сцену конверт із результатами конкурсу. У залі в когось здають нерви і де-не-де чується здогадки вболівальників щодо імені переможниці. Інтрига зростає... Корону переможниці, титул «Міс шкільна красуня-

ня – 2017» і подарунки від спонсорів отримує учениця Олександрівської гімназії Валерія Мисливченко. А от звання «Міс глядацькі симпатії» дістається Юлії Любиви зі спеціалізованої школи №17. Інші красуні теж отримують цінні призи від партнерів заходу та ректорату СумДУ. Не встигли роздати всі подарунки, як на сцену стрімголов летять однокласники-фанати привітати своїх міс. На сцені стає небезпечно, тож ми прощаємося...

■ СТУДІЯ

СПІВАТИ Й ПЕРЕМАГАТИ

Наш університет відомий в Україні не лише рейтинговими показниками та якістю освіти. Славлять альма-матер і творчі об'єднання. Наприклад, колектив вокальної студії СумДУ давно став перлиною культурного життя й університету, й усієї Сумщини

Керівник вокальної студії
Ольга Бондаренко – в центрі

Студія створена в 2005 році на базі студентського клубу. Спочатку співали 12 завзятих студентів. Сьогодні – 50 співаків на чолі з керівником культурно-мистецько-

го центру СумДУ, кандидатом педагогічних наук Ольгою Бондаренко.

З-під крила творчого об'єднання «випурхнули» не лише талановиті сольні виконавці, а й визнаний ансамбль «Імпровіз», сту-

дентський хор сучасної пісні, тріо, квартети. Завдяки творчій майстерності, високому виконавському рівню та артистизму учасники вокальної студії – бажані гості на міських та обласних заходах: Дні міста, Міжнародному фестивалі «Сурми України», Дні Незалежності тощо.

У 2012 році вокалісти СумДУ от-

римали почесне звання «Народний аматорський колектив профспілок України», яке у 2015-му успішно підтвердили. Перемоги та призові місця на конкурсах Всеукраїнського та Міжнародного рівня – показник обдарованості вокалістів. Голоси студентів СумДУ лунали на фестивалях у Києві, Талліні, Ризі, містах Леві та Наанталі (Фінляндія), Алушті, Бердянську, Запоріжжі, Рівному, Сімферополі, Скадовську, Львові, Хмельницькому, Чернігові.

Найбільш титуловані вихованці студії – Поліна Гречишкіна (ЕЛІТ), Вікторія Ковтун (ІФСК), Яна Лєоненко (ННІ права), Діана Рябонь (Медичний інститут), Ярослав Щепотін (ЕЛІТ).

Валентина Немеш (ІФСК) долав вокалістів СумДУ потрапила нещодавно. Студентка зізнається, що співати мріяла завжди,

музика – важлива частина її життя: «Вокальна студія – друга сім'я для мене. У нас спільна мета – співати й перемагати. На сцені я пишаюся тим, що наш колектив найкращий. Тут кожен любить свою

справу. Вдячна студії за те, що живу з піснями...».

Вокальні колективи працюють також на базі ННІ бізнес-технологій «УАБС» (керівник Олена Грицьків) та Медичного інституту СумДУ (керівник Марина Романенко). Співають в університеті й іноземні студенти з Індії, Танзанії, Азербайджану, інших країн.

На фото: фрагменти виступів.
Каріна ХАЧАТАР'ЯН,
ЖТ-61

■ МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК

ТІСНА ВЗАЄМОДІЯ

Щорік у Сумах під егідою МАН відбуваються інтелектуальні змагання творчо обдарованої молоді, завданням яких є залучення до науково-дослідницької та експериментальної роботи, формування в кожного з учасників активної громадянської позиції, вміння формувати та відстоювати власну думку. Цьогоріч уперше такі змагання відбулися на базі СумДУ як II (обласний) етап Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів. Понад 300 учасників конкурсу зі всієї області представили на розсуд журі свої наукові дослідження та творчі доробки.

Програма конкурсу мала дві частини: перша – написання учнями контрольних робіт, друга – захисти своїх робіт перед спеціально створеними комісіями, до складу яких увійшли представники СумДУ та

СумДПУ ім. А. С. Макаренка. Учасники презентували свої дослідження у таких напрямках, як «Математика», «Комп'ютерні науки», «Економіка», «Технічні науки», «Біологія», «Екологія», «Медицина», «Психологія», «Правознавство», «Етнологія», «Філософія», «Літературознавство», «Журналістика», «Літературна творчість» тощо. У кожній секції визначалися володарі перших трьох місць та роботи тих учасників, які представлятимуть честь області на третьому, Всеукраїнському, етапі конкурсу науково-дослідницьких робіт, що відбудеться у березні-квітні в Києві.

Претенденти захищали свої роботи в 57 секціях і виконували контрольні роботи з 11 шкільних дисциплін. Усього призові місця посіли 137 учасників. У журі конкурсу залучили 9 професорів, 73 кандидатів наук, 5 викладачів і старших викладачів із усіх сумських вишів та Інституту прикладної фізики НАН України. Загалом журі відзначило різноманітність та актуальність тематики дослідницьких робіт, їх практичну спрямованість, уміння переважної більшості учасників конкурсу аргументовано доводити

своє бачення, аналізувати й робити вичерпні висновки на підставі експериментальних досліджень.

Аксіоматично, що робота з обдарованими від природи дітьми, які виявляють зацікавленість науковими студіями, демонструють небуденні здібності, креативне мислення, самостійний пошук шляхів розв'язання актуальних завдань, відбувається більш ефективно за умови тісної взаємодії та взаємодоповнюваності загальноосвітньої школи, Малої академії наук і вищого навчального закладу.

Від імені своїх колег по МАН України хочу висловити глибоку вдячність усім, хто займався організацією проведення конкурсу, брав участь у журі, а особливо представникам СумДУ, на базі якого він проходив, і особисто ректору Анатолію Васильєву. Усе було на найвищому рівні!

Оксана ГЕРАСИМЕНКО,
завідувач дослідницько-експериментальним відділом центру позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю

■ «УНІВЕР»

ВЛУЧНА СТРАТЕГІЯ

■ ПАМ'ЯТІ КОЛЕГИ

МАТЕМАТИК ІЗ ВЕЛИКОЇ ЛІТЕРИ

Із Олександром Максимовичем Назаренком я знайомий з 90-х років минулого століття, коли наш Сумський філіал ХПІ став спочатку фізико-технологічним, а потім класичним університетом, першим на Сумщині. Не знаю, як для кого, а мені, коли чую слово «класичний», саме математика спадає на думку. Одним із її справжніх представників був Олександр Максимович.

Математика, яка краще за інші науки розвиває інтелект людини, є королевою шкільної програми. У класі найкращим учнем вважається не той, хто має найвищий середній бал, а той, хто найкраще вирішує математичні задачі. На практиці нерідко обидва показники співпадають. На жаль, більшість студентів, склавши на молодших курсах іспити, фундаментальні знання з математики в подальшому не поліпшують, користуючись, у кращому випадку, її прикладними аспектами.

Олександр Назаренко був математиком від Бога. Після закінчення Харківського університету ім. В. Н. Каразіна увесь життєвий шлях пройшов разом із СумДУ. Тисячі інженерів, які в 70-х – 90-х роках створювали славу Сумщини, пройшли через його наставницьку школу. Один із моїх аспірантів після того, як приніс мені запропонований метод для вирішення задачі просування продукції, сказав: «Маю певний сумнів, тому хочу порадитися з моїм колишнім викладачем Назаренком».

У період так званого «підручникового» буму 2000-х років, коли в Україні різко підвищилися номенклатура та обсяги випуску навчальної літератури і я випустив свій перший підручник з грифом Міністерства освіти і науки (МОН) «Маркетинг у промисловості», у центрі навчальної літератури Олександр Назаренко видав свій підручник із економетрики, метою застосування якої є кількісний опис економічних закономірностей за допомогою математичних моделей та статистичних методів обробки даних. Якщо можна застосувати таке поняття для точних наук, то цей підручник став бестселером й переважався багато разів. На відміну від деяких «чистих науковців» Олександр Максимович позитивно сприйняв комп'ютеризацію математики й усіляко її пропагував.

Менше відома праця Олександра Назаренка зі школярами старших класів по лінії математичних олімпіад школярів та Малої академії наук. За ініціативою ректорату університету – з метою підвищення об'єктивності підсумкових результатів – він багато років уходив до складу журі олімпіад та конкурсів і готував кращих школярів міста для участі в обласній та республіканських олімпіадах.

За всіма цими клопотами він, будучи вже доцентом, довго не замислювався над своєю подальшою науковою долею й лише останніми роками знайшов час підготувати до захисту докторську дисертацію. На превеликий жаль, восени минулого року, менше ніж за місяць до захисту, його не стало. Велика наша вдячність і світла пам'ять йому!

Олександр ТЕЛІСТОВ,
доктор економ. наук, професор

*Навчання й відпочинок – чи можливо їх поєднати так гармонійно, щоб жодна з означених складових не зазнала будь-яких втрат, а навпаки – підсилювали одна одну? Виявляється, можливо, про що свідчить вся політика СумДУ, спрямована на гармонійне поєднання навчальної та позанавчальної роботи, внаслідок якої університет постійно знаходиться в Україні серед лідерів у сферах і студентської науки, і спортивних досягнень, і різного роду змагань на зразок КВН або «Що? Де? Коли?» тощо. Саме в руслі такої політики і був придбаний 2012 року табір «Зірниця» у мальовничому місці на Баранівці, щоб реконструювати його в багатоцільову базу, яка згодом і отримала назву спортивно-оздоровчий центр «Універ». Чи існує програма, завдяки якій навчання та відпочинок гармонійно поєднуються і чи вдається її реалізовувати? За відповіддю «Резонанс» звернувся до проректора з науково-педагогічної роботи **О. В. Бріжатого**.*

шення до університету. Усього за літо відбувається три зміни, кожна по 18 днів. Діяльність табору набуває все більшої популярності. Під час його роботи діють секції футболу, волейболу, туризму, спортивної аеробіки, сучасного танцю, інтелектуальних ігор, комп'ютерних технологій, інші. Серед їх керівників та кураторів – майстри спорту, переможці конкурсів із різних видів мистецтва та інтелектуальних ігор, актори школи-студії КВН. Туристичні походи і квести, різного роду майстер-класи і тренінги тощо – програми, які передбачені й успішно апробовані для дітей. Відтак маю повне право на переконання, що популярність табору «Універ» й цьогоріч буде не меншою, ніж торік, коли за три зміни відпочило тут 338 осіб. Таким чином, база виконує як соціальну функцію, так і фінансову, тобто вносить свій вклад у загальну суму коштів, що взагалі заробляє університет.

Крім названих заходів, існують також інші. Наприклад, реалізуються різноманітні соціальні програми для студентів (зокрема й на замовлення їхнього самоврядування), оздоровчі програми для працівників (згідно з

Летять в абітурієнти СумДУ

колдоговором), проводяться тематичні семінари та конференції тощо. Лише за минулий рік участь у них взяла майже тисяча осіб.

За ініціативи ректора СумДУ, тут сьогодні проводиться реконструкція їдальні, вже закуплене сучасне обладнання для кухні, значно покращений інтер'єр, повністю змінена покрівля тощо. На меті – повноцінне цілорічне обслуговування, тобто проживання й харчування учасників перерахованих вище програм та проектів, заходів наукового, культурного та просвітницького характеру. Є бажання орендувати «Універ» на певний час і серед підприємств, бізнесових структур та громадських організацій.

Отже, з повним правом можна стверджувати, що придбання бази п'ять років тому з метою її реконструкції для СумДУ було правильним стратегічним рішенням. Час підтвердив.

– Така програма і справді існує й цілорічно впроваджується в життя. Насамперед зазначу, що вона є багатоцільовою та багатофункціональною. Так, база стала місцем навчання та проживання упродовж вересня-жовтня-листопада й березня-квітня курсантів, які займаються на військовій кафедрі СумДУ з підготовки офіцерів запасу. На такі збори, наприклад, минулого року прибуло понад 700 студентів, а за чотири роки навчальні послуги тут отримали майже дві тисячі осіб із вишів херсонських, чернігівських, черкаських, а також і Сумської області.

Зрозуміло, що й улітку база задіяна на повну. Відпочивають студенти, співробітники. Вже четверте літо посіпить там функціонує табір для дітей наших університетівців (путівки, звісна річ, пільгові) та інших користувачів послуг дитячого відпочинку. Приблизно половина дітей відпочивала та оздоровлювалася там за повноплатними путівками, придбаними батьками, які не мають безпосереднього відно-

ЛІТЕРАТУРНА ВІТАЛЬНЯ

СВІТЛО ЯК ОЗНАКА СТИЛЮ

Навіть якщо ці картини залишити без підпису з прізвищем автора, то їх неповторний стиль підкаже справжньому цінителю живопису, що належать вони пензлю Ірини Проценко. Неповторність та смислова глибина, дивне уміння передавати світло в його найрізноманітніших іпостасях, що виокремлюють, підкреслюють сутність зображених людей чи предметів, яких воно торкається, є родзинками творчої манери художниці.

Картини Ірини Проценко зберігаються в Сумському художньому, Путивльському краєзнавчому музеях та прикрашають приватні колекції закордонних поціновувачів мистецтва. «Вона вдумливий митець, роботи якого треба вміти читати... – говорить Надія Юрченко, ведучий спеціаліст Сумського художнього музею ім. Н. Х. Онацького. – Це той випадок, коли мистецтво повинно бути не зрозумілим народу, а зрозуміле народом. Суттєва різниця. Треба дорости до рівня художника, щоб зрозуміти, що саме він прагне сказати «по секрету», на яку таємницю життя натякнути...».

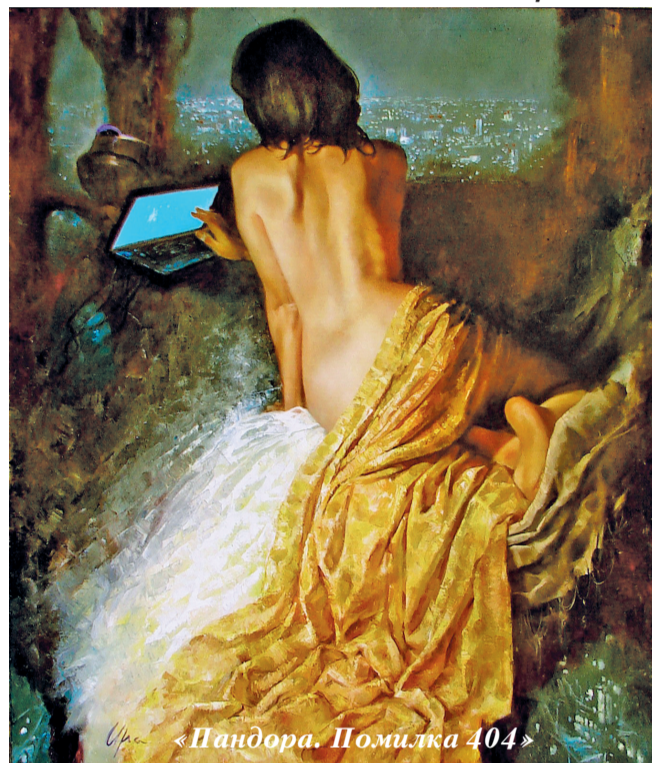
Важко не погодитись із мистецтвознавцем. Кожна картина зачаровує, примушує зупинитися біля себе, уважно вдивлятися у деталі, вчитуватися у підписи з надією, що слова підкажуть ключик до таємниці, яку вона незримо ховає в собі. Відчуття сакрального не відпускає, хвилює, бентежить, навіть дражнить...

Художниці вдається знайти баланс між відвертістю й загадковістю. Вона не боїться братися за античні сюжети, міфологеми, які зображує в контексті теперішнього, комп'ютерного часу. Прикладом є робота «Пандора. Помилка 404». Складові її сюжету розділені століттями, а їх поєднання підтверджує актуальність античних проблем для сьогодення.

Ірина Проценко не пропонує готових відповідей на «вічні питання», залучає до процесу пізнання оточуючого світу й саму себе. Її роботи не маніфест, а запрошення до роздумів, до світла, яке єдине здатне тіснити, розвіювати темряву невігластва, байдужості людини до таємниць життя, перепитій власної долі, до самої себе.

Виставка «Міфи і реальність Ірини Проценко» проходить до 13 квітня.

Дар'я МАЙБОРОДА,
магістрант кафедри журналістики та філології

«Пандора. Помилка 404»

Весна – пора натхнення, нових ідей та починань. Тому час вибиратися із зимової сплячки та йти назустріч своїй меті, чим і почали займатися улюблені КВНівці нашого університету. Тож починається новий сезон для більшості гумористів.

СумДУ завжди славився кількістю команд КВН. Наші веселі та найдотепніші студенти неодноразово ставали переможцями Кубка мера та займали призові місця в регіональних лігах.

Щороку команди змінювалися, з'являлися нові за назвами та не завжди повністю нові за складом учасників, серед яких раптом з'являлися вже знайомі обличчя. Яка ж ситуація цього року? На сьогодні в СумДУ існує три команди КВН: «С акцентом», «Гостиніца 72» і нові підопічні університету «Ніколь Кідман».

А куди ж поділися наші красуні з «Любімою»? Невже глядач більше не побачить їхні стрункі ніжки на сцені СумДУ? Детально відповіла капітан команди Леся Каліна: «Справді, вийшло так, що команда розпалася. Було непросто прийняти подібне рішення, але доля примусила – дівчатам довелося поїхати з міста Суми: комусь – заради хлопця, комусь – заради роботи, а комусь – заради мрії! Чого ще варто було очікувати від жіночої команди? Ми, дівчата, істоти емоційні. Тож епоха «Любімою» закінчилась. Особисто мені бракуватиме тих репетицій та виступів. Сподіваюся, що дівчатам та глядачам також».

А що стосується команди КВН «С акцентом», то вони вирішили відродитися та зібрати новий склад. Колектив так само інтернаціональний – найталановитіші іноземці міста, улюбленці дівчат та гордість університету. Перший виступ із новими учасниками відбувся в театрі ім. М. С. Щеп-

обрали для себе найсильнішу, на їх погляд, одеську Лігу Сміху. Столицю гумору, вже з титулом «учасники гала-концерту на «1+1», команда «Гостиніца 72» поїде підкорювати наприкінці березня.

Команда «Ніколь Кідман» – найуспішніша з команд СумДУ. Учасники третього

ти: «Ну, насамперед привіт усім читачам! Я дуже радий, що зараз у мене беруть інтерв'ю, адже зовсім недавно я й сам брав інтерв'ю в талановитій молоді, яка виростає в нашій країні. Враження дуже різноманітні: по-перше, хочу подякувати всім моїм рідним, моїм друзям, дівчині за підтримку, адже це надзвичайно складно, коли всі вірять в тебе, і ти просто не маєш права на помилку. Ти просто зобов'язаний виправдати всі очікування, адже це була наша перша гра на «1+1», а на першій грі не можна програвати! Я взагалі належу до того типу людей, які не люблять програвати та люблять дуже багато поговорити, і навіть зараз я вже відхилився від запитання, а воно було зовсім іншим. Отже – враження суперові! Дуже щасливий, що все ж таки потрапив на зйомки та брав у них участь. Усім раджу спробувати хоча б раз у своєму житті, адже це неймовірно відчуття».

І справді, КВН та Ліга Сміху дарують вражаючі та неповторні емоції, що стосується не лише учасників, а й глядачів. Запал команд надихає та підіймає настрій! Тож можемо побажати лише, щоб новий сезон став для команд щасливим, драйвовим та незабутнім! А ми у свою чергу давайте не забувати вмикати телевізор і вболівати за наших сумчан. Двері актових залів СумДУ відкриті для кожного, хто любить провести час серед гумористів. Тож до нових зустрічей!

Катерина ЧЕРКАСОВА,
Даша ХАРЧЕНКО, ЖТз-41с.

КВН

СТЕЖТЕ ЗА АФІШАМИ!

кіна, де розігрувався Кубок мера. Команда з такою харизмою, енергетикою та чарівністю вкотре вразила глядачів, тож з нетерпінням чекаємо на нові зустрічі. За попередніми даними, команда візьме участь у новому сезоні навчальної ліги КВН «Сумка», яка проходить на базі СумДУ. Фестиваль розпочнеться наприкінці квітня.

Фіналісти Ліги КВН «Сагасітас», веселуни-розбишаки «Гостиніца 72» продовжуватимуть свою гумористичну кар'єру. Вони зробили неабиякий прорив, потрапивши до гала-концерту телевізійної Ліги Сміху на каналі «1+1» (нагадаємо, що цей шанс отримали лише 23 команди, а бажаних було близько 240). За іронією долі «Гостиніца 72» жодного разу не потрапила до сезону навчальної регіональної Ліги Сміху. Можливо, саме це й завадило хлопцям досягти своєї мети. Команда залишилася без зіркового тренера. Однак її учасники вважають це гарним поштовхом для подальшої роботи, а тому

сезону Ліги Сміху на чолі із зірковим тренером Антоном Лірником на підйомі. І хоча глядачі бачили лише фестиваль, найдопитливіші фанати знають, що етап 1/16 вже позаду, хлопці впевнено потрапили до 1/8 фіналу, змусивши за правилами гри «встати» всіх тренерів. На запитання про враження від зйомок фронтмен Абрам Оганесян (для сумчан ще відомий по команді «Девченокки-капченокки») почав жартувати:

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

Обсяг – 2 друковані аркуші,
приведені до 8 полос формату А-3.
Віддруковано: ПБКФ «МаєДен»,
м. Суми, вул. Тополянська, 16.
Адреса редакції:
м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімнати: 1107, 1110.
Телефони: 687 850; 33-02-25.

Шеф-редактор **Олена Ткаченко**
Редактор **Василь Чубур**
Відділ інформаційно-редакційної діяльності
Більше новин на сайті sumdu.edu.ua
Електронний архів газети <http://www.sumdu.edu.ua/ukr/general/rezonans.html>

Автори фото:
Ірина Проценко,
Людмила Дудченко,
Артем Саєнко